

PAPA FRANJO

Krštenje – temelj naše vjere

Papina kateheza na općoj audijenciji
u srijedu 8. siječnja 2014.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas započinjemo niz katehezâ o sakramentima, a prva se odnosi na krštenje. Sretnom podudarnošću iduće nedjelje se slavi blagdan Krštenja Gospodinova.

1. Krštenje je sakrament na kojem se temelji sama naša vjera i po njemu se kao živi udovi ucjepljujemo u Krista i njegovu Crkvu. Zajedno s euharistijom i potvrdom, krštenje čini takozvanu "kršćansku inicijaciju", koja predstavlja jedinstveni, veliki sakramentski događaj koji nas suobličuje Gospodinu i pretvara nas u živi znak njegove prisutnosti i ljubavi.

Možemo se zapitati je li krštenje doista potrebno da kao kršćani možemo živjeti i slijediti Isusa? Nije li to u konačnici jedan jednostavni obred, formalni čin Crkve kojim se dječaku i djevojčici daje ime? To je pitanje koje se može nametnuti. Sveti Pavao nam u vezi s tim pruža jedno objašnjenje: "Ili zar ne znate: koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni. Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bî uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života" (Rim 6, 3-4). To nije dakle formalnost! To je čin koji zadire u dubinu našega postojanja. Nije svejedno je li dijete kršteno ili nije. Nije svejedno je li neka osoba krštena ili nije. Krštenjem bivamo uronjeni u ono nepresušno vrelo života koji je Isusova smrt, taj najveći čin ljubavi u čitavoj povijesti; i zahvaljujući toj ljubavi možemo živjeti novim životom, ne

više u vlasti zla, grijeha i smrti, nego u zajedništvu s Bogom i braćom.

2. Mnogi se od nas uopće ne sjećaju svojega krštenja, i to je normalno jer smo kršteni odmah nakon rođenja. Dva ili tri puta sam ovdje na Trgu postavio pitanje: tko od vas zna datum svoga krštenja? Neka digne ruku. Važno je znati kada sam uronjen u onu struju Isusova spasenja. Danas, kad dođete kući, potražite, pitajte kada ste kršteni i tako ćete dobro upamtiti taj lijep dan krštenja. Poznavati datum našeg krštenja znači pamtiti jedan sretan datum. Ako to ne znamo postoji opasnost da zaboravimo ono što je Gospodin u nama učinio, da se ne sjećamo primljenoga dara. Na kraju to smatramo tek nekim događajem koji se dogodio u prošlosti – i to ne čak našom, već voljom naših roditelja – zbog čega nema više nikakav utjecaj na sadašnjost. Moramo obnoviti sjećanje na svoje krštenje. Pozvani smo živjeti svoje krštenje svakoga dana, kao svakodnevnu zbilju u našem životu. Mi uspijevamo slijediti Isusa i ostati u Crkvi, unatoč svojim ograničenjima, slabostima i grijesima, upravo zahvaljujući sakramentu u kojem smo postali nova stvorenja i zaodjenuli se Kristom. Naime, po krštenju, po kojem smo oslobođeni istočnoga grijeha, uključeni smo u Isusov odnos s Bogom Ocem; nositelji smo nove nade, jer nam krštenje daje novu nadu: nadu da čitav život kročimo putom spasenja. A tu nadu ništa i nitko ne može ugasiti, jer ta nada nije varljiva. Upamtite: nada u Gospodina neće nikada razočarati. Zahvaljujući krštenju, možemo opraštati i onima koji nam

nanose uvrede i čine nam zlo; zahvaljujući krštenju uspijevamo prepoznati u posljednjima i siromašnima lice Gospodina koji nas pohodi i postaje nam blizak. Krštenje nam pomaže prepoznati u licu osobâ koje su u potrebi, u onima koji trpe, također svog bližnjeg, Isusovo lice. Sve je to moguće zahvaljujući snazi krštenja!

3. I posljednje, što je važno. Postavljam pitanje: može li se netko sâm krstiti? Nitko ne može sam sebe krstiti! Nitko. Možemo tražiti, željeti krštenje, ali uvijek trebamo nekoga tko će nam taj sakrament podijeliti u Gospodinovo ime. Jer krštenje je dar koji se podjeljuje u okruženju u kojem vlada brižnost i bratsko zajedništvo. Tako je uvijek bilo u povijesti, jedni su krštavali druge... to je lanac. Lanac milosti. Ali ja ne mogu samog sebe krstiti: moram od drugoga tražiti krštenje. To je čin bratstva, čin pripojenja Crkvi. U slavljenju krštenja moguće je prepoznati naizvornija obilježja Crkve, koja poput majke nastavlja rađati djecu u Kristu, u plodnosti Duha Svetoga.

Molimo dakle od srca Gospodina da možemo sve više, u svakodnevnom životu, iskusiti tu milost koju smo primili na krštenju. Neka naša braća u susretu s nama mogu susresti pravu djecu Božju, pravu braću i sestre Isusa Krista, prave udove Crkve. Ne zaboravite današnju domaću zadaću: tražiti, pitati za datum vlastitog krštenja. Kao što znam datum svoga rođenja, moram znati također datum svog krštenja, jer je to dan slavlja.